

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 33C/18/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116212747
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Krivošík
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2021:2116212747.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudcom JUDr. Branislavom Krivošíkom v sporovej veci žalobkyne: I. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: J. XXX, právne zastúpená: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému: O. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XXX, právne zastúpený: JUDr. Ľudovít Štanglovič, advokát so sídlom Jarmočná 3, Šaľa, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov žalobkyne a žalobcu, takto

r o z h o d o l :

I. Bezpodielové spoluvlastníctvo manželov žalobkyne a žalovaného sa v y p o r i a d a v a tak, že z vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa p r i k a z u j ú

a) do výlučného vlastníctva žalobkyne:

- nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX, k. ú. J., obec J., okres P.: spoluvlastnícky podiel vo veľkosti X k celku na parc. reg C KN č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXXX m², parc. reg. C KN č. XXX/X, záhrada o výmere XXX m², parc. reg C KN č.XXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere XXX m²,

- nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX, k. ú. J., obec J., okres P.: rodinný dom s. č. XXX a bazén postavené na pozemkoch parc. reg C KN č. XXX/X- rod. dom, parc. reg. C KN č. XXX/X-bazén, v zmysle Geometrického plánu č. XXX/XXXX na zameranie stavby na p. č. XXX/X k vydaniu kolaudačného rozhodnutia, úradne overený dňa XX.XX..XXXX,

- nehnuteľnosť zapísaná na LV č. XXXX, k. ú. J., obec J., okres P.: parc. reg. C KN č. XXXX, orná pôda o výmere XXXX m²,

- osobné mot. vozidlo C. - J. S XXX Q. XC., E.: F e. č. P

- štvorkolka zn. CF C. O. XXX, E.: B e. č. P

- zostatok na bankovom účte vedeného v A. J., a.s., W.: SKXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX1, v sume 32,86 eur,

- zostatok na účte doplnkového dôchodkového sporenia K.y a. s., zmluva č. XXXXXXXXXXX, v sume 356,11 eur,

- obchodný podiel žalobkyne v spoločnosti O.o., so sídlom J., vyjadrený vkladom vo výške 1.328 eur,

b) do výlučného vlastníctva žalovaného:

- obchodný podiel žalovaného v spoločnosti O., vyjadrený vkladom vo výške 5.000 eur

- obchodný podiel žalovaného v spoločnosti O., vyjadrený vkladom vo výške 2.656 eur.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni na vyrovnanie jej podielu sumu 1.416.582,02 eur do 90 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žiadna zo strán n e m á nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa svojou žalobou domáha vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva s bývalým manželom - žalovaným v zmysle § 149 a § 150 Občianskeho zákonníka. V žalobe uviedla, že rozhodnutím tunajšieho súdu č. k. XXC/XXX/XXXX-XX, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.01.2016, bolo rozvedené jej manželstvo so žalovaným. Za trvania manželstva nadobudli do bezpodielového spoluvlastníctva:

- nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXX, k. ú. J., obec J., okres P. a to: spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 1 k celku na parc. reg C KN č. XXX/X, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 1510 m², parc. reg. C KN č. XXX/X, záhrada o výmere 500 m², parc. reg C KN č. XXX, zastavaná plocha a nádvorie o výmere 992 m²,

- rodinný dom a bazén postavený na pozemkoch reg. „C“, parc. č. XXX/X- rod. dom, XXX/X-bazén LV č. XXX, k. ú. J.,

- nehnuteľnosť zapísaná na LV č. XXXX, k. ú. J., obec J., okres P., parc. reg. C KN č. XXXX, orná pôda o výmere 1020m², ktorý ocenila na sumu 500 eur

- hnutelné veci: osobné motorové vozidlo C. - J. S XXX Q. XC., E.: F e. č. P ktorý ocenila na sumu 20.000 eur a štvorkolka zn. CF C. O. XXX, E.: B e. č. P ktoré ocenila na sumu 3.000 eur

- obchodný podiel žalobkyne v spoločnosti O. Q., s.r.o. , so sídlom J. XXX, W.: XX XXX XXX, vyjadrený vkladom vo výške 1.328 eur.

- obchodný podiel žalovaného v spoločnosti O. Q., s.r.o., so sídlom J. XXX, W.: XX XXX XXX vyjadrený vkladom vo výške 2656 eur,

- obchodný podiel žalovaného v spoločnosti O. P.P. Q. s.r.o. , so sídlom E. XX, P., IČO: XX XXX XXX vyjadrený vkladom vo výške 5.000 eur.

Okrem toho žalobkyňa uviedla, že spolu so žalovaným boli počas trvania manželstva solidárne zaviazaný z titulu Zmluvy o poskytnutí flexihypotéky uzatvorenej s VÚB, a. s., na základe ktorej im bol poskytnutý úver vo výške 16.596,96 eur, ktorý bol ku dňu zániku BSM vysporiadaný. Navrhla, aby do jej výlučného vlastníctva boli prikázané nehnuteľné a hnutelné veci a jej obchodný podiel v spoločnosti O. Q., s. r. o. a do výlučného vlastníctva žalovaného jeho obchodný podiel v spoločnostiach O. Q., s. r. o. a O. P. Q. s. r. o.

2. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe súhlasil s návrhom žalobkyne na rozdelenie majetku do bezpodielového spoluvlastníctva žalobkyne a žalobcu, pričom poukázal na to, že žalovaný navrhol žalobkyni mimosúdnu dohodu o vypriadaní, táto sa ale k návrhu nevyjadřila.

3. Žalobkyňa v replike doplnila rozsah majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov a navrhla zmenu spôsobu vyporiadania. Žalobkyňa uviedla, že do bezpodielového spoluvlastníctva manželov patrí spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 1/2 k celku na pozemkov zapísaných na LV č. XXX k. ú. J. a rodinný dom a bazén postavané na parc. č. XXX/X a XXX/X, zapísané na LV č. XXX pre k. ú. J. . Uviedla, že z účtovnej závierky zostavenej k 31.12.2015 spol. O. Q., s.r.o. vyplýva, že hodnota čistého obchodného majetku je 387.232 eur a z účtovnej závierky zostavenej k 31.12.2015 spol. O. P. Q., s.r.o. vyplýva, že hodnota čistého obchodného majetku je 3.201.240 eur. V replike navrhla rozdelenie majetku a majetkových práv totožne ako so žalobou, s výnimkou toho, že jej obchodný podiel v spol. O. Q., s.r.o. má byť prikázaný do vlastníctva žalovaného a žalovaný je povinný vyplatiť jej na vyrovnanie podielu na majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve sumu 1.550.039,60 eur do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

4. Žalovaný v duplike poprel žalobkyňou uvádzanú hodnotu nehnuteľností (pozemkov, rodinný dom a bazén) zapísaných na LV č. XXX, k. ú. J., poprel hodnotu hnutelných vecí (motorové vozidlo a štvorkolka)

a navrhol, aby súd pribral znalca z príslušného odvetvia na ocenenia daných aktív. Zároveň poprel aj hodnotu obchodného podielu v obchodných spoločnostiach, ktorú uviedla žalobkyňa s tým, že účtovné závierky túto hodnotu nepreukazujú a je potrebné vychádzať z ich obvyklej hodnoty v čase vyporiadania. Žalovaný navrhol pribratie znalca na ocenenie obchodných podielov. Nad rozsah majetku uvedeného žalobkyňou doplnil, že do BSM patria aj zostatky na účtoch žalobkyne vo E. a v iných bankách, ktoré žalovaný nevedel presne označiť. Poukázal na to, že v rodinnom dome v J. s. č. XXX zostali hotovostné peniaze patriace spol. O. P. Q. v sume 44.000 eur a 3 diamanty a hotovostné peniaze patriace spol. O. Q. v sume 58.000 eur.

5. V priebehu konania po vypracovaní súkromných znaleckých posudkov na ocenenie obchodných podielov strán v oboch obchodných spoločnostiach žalobkyňa predniesla námietky voči oceneniu obchodného podielu v O. Q., s.r.o. Uviedla, že spoločnosť mala peňažnú pohľadávku voči p. D., vo výške 250.000 eur, ktorej hodnota nebola znalcom zohľadnená vo všeobecnej hodnote majetku spoločnosti. Námietky vzniesla aj voči oceneniu obchodného podielu žalovaného v spol. O. P. Q., s.r.o. keďže v zmysle účtovnej závierky ku dňu 31.12.2015, bola hodnota majetku spoločnosti 3.201.204 eur, ale v znalecký posudok znalci určili hodnotu obchodného podielu na sumu 233.551,66 eur.

6. Žalobkyňa v následnom písomnom podaní ustálila cenu nehnuteľností na sumu určenú v zhode so znaleckým posudkom č. XXX/XXXX, vypracovaný znalcom Ing. K. Q. na sumu 541.670 eur a cenu oboch motorových vozidiel (osobné motorové vozidlo zn. C. - J. a štvorkolka) na sumu spolu 23.000 eur. Okrem toho do masy BSM zaradila zostatok na bankovom účte v A., a.s. ku dňu 31.12.2015 v sume 32,86 eur a zostatok na účte doplnkového dôchodkového sporenia v K. P. banky, a. s., v sume 356,11 eur. Ďalej si uplatnila aj nárok na vyplatený podiel na zisku O. P.T Q. s.r.o., v sume 1.556.464,60 eur. Podľa žalobkyne hodnota obchodného podielu spoločnosti O. Q. je 385.777,78 eur, z čoho podiel 60 % je suma 231.466,67 eur. Hodnota obchodného podielu O. P. Q. je 1.764.602,66 eur, s tým, že podľa žalobkyne znalci nesprávne znížili sumu vlastného imania o sumu 1.531.051 eur, ktorý evidujú ako záväzok spoločnosti voči žalovanému z titulu zmluvy o úvery, čo považuje žalobkyňa za právny nezmysel. Navrhla rozdelenie majetku v súlade s pôvodným návrhom, s tým rozdielom, že do výlučného majetku žalovaného by bol prikázaný aj obchodný podiel žalobkyne v O. Q. a žalovaný by bol povinný vyplatiť na vyrovnanie podielov žalobkyňi sumu 1.493.737,48 eur. Vyrovnač podiel vyčíslila žalobkyňa na sumu 1.493.737,48 eur tak, že tento pozostáva zo súčtu sumy 778.232,30 z titulu vyplateného podielu na zisku O. x Q. vo výške 1/2 a sumy 998.034,67 eur z titulu hodnoty obchodných podielov O. x Q. a O. Q., ktoré majú byť prikázané žalovanému. Od súčtu týchto hodnôt žalobkyňa odpočítala hodnotu pohľadávky žalovaného voči žalobkyňi v sume 282.529,49 eur.

7. Žalovaný vo vyjadrení označenom ako záverečná reč uviedol, že spornou zostáva hodnota obchodných podielov O. P. Q., s.r.o. Poukázal na to, že ku dňu 30.12.2015 mala spoločnosť nerozdelený zisk vo výške 3.087.515,79 eur a jediný spoločník pri výkone pôsobnosti valného zhromaždenia rozhodol dňa 30.12.2015 o jeho rozdelení jedinému spoločníkovi. K danému dňu spoločnosť evidovala pohľadávky voči žalovanému vo výške 1.556.464,60 eur z titulu výberov zo spoločnosti v rokoch 2013 až 2015. K vyplateniu zisku malo v zmysle rozhodnutia jediného spoločníka dôjsť 03.01.2015 s tým, že bolo zároveň konštatované, že má dôjsť k započítaniu vzájomných pohľadávok O. P. Q. a žalovaného v sume 1.556.464,60 eur. Žalovaný poukázal na to, že z textu rozhodnutia jediného spoločníka vyplýva budúci čas výplaty zisku, ako aj započítania pohľadávok. Podľa názoru žalovaného, podporeného rozhodovacou praxou, pohľadávka netvorí predmet BSM, keďže súčasťou BSM sa stáva až momentom vyplatenia. Hoci žalovanému vznikol nárok na výplatu zisku, stále išlo o výlučnú pohľadávku žalovaného, a preto nebola začlenená do BSM. Žalovaný bol tak oprávnený disponovať s pohľadávkou v sume 1.556.464,60 eur a započítať ju s pohľadávkou O. P.T Q. s.r.o. Časť zisku tak nebola reálne vyplatená a bolo s ňou naložené spôsobom podľa § 580 an. OZ resp. § 358 an. ObZ. Obdobným spôsobom žalovaný argumentoval aj vo vzťahu k časti rozdeleného zisku vo výške 1.531.051,19 eur, ktorú poskytol spoločnosti ako úver. Uviedol, že so spoločnosťou O. P. Q. s.r.o., uzatvoril zmluvu o úvere, pričom jeho záväzok poskytnúť spoločnosti úver, započítal so záväzkom spoločnosti vyplatiť žalovanému zisk. Ich vzájomné pohľadávky vo výške 1.531.051,19 eur tak zanikli započítaním. Žalovaný zdôraznil, že úver poskytol zo svojho výlučného majetku, keďže nárok na zisk z podnikania netvoril majetok BSM. Preto aj pohľadávka žalovaného na vrátenie úveru je jeho výlučnou pohľadávkou. Svoju argumentáciu podporil aj poukazom na tvrdenia znalcov, ktorí uviedli, že z účtovného hľadiska je suma 1.531.051,19 eur účtovaná správne, s tým, že zmluva o úvere nemá vplyv na výšku hodnoty obchodného podielu O. P. Q., s. r. o.

8. Žalovaný v záverečnej reči tiež uviedol zhodné tvrdenia ohľadom hodnoty nehnuteľností, hnutelných vecí - motorových vozidiel, zostatkov na účtoch, hodnoty 40 % obchodného podielu žalovaného v O. Q., s. r. o. vo výške 154.311,10 eur, hodnoty 20 % obchodného podielu žalobkyne v O. Q., s.r.o. vo výške 77.155,56 eur a hodnoty 100 % obchodného podielu žalovaného v O. P. Q., s.r.o. vo výške 233.551,66 eur (bez záväzkov spoločnosti voči žalovanému z titulu poskytnutého úveru).

Navrhol rozdelenie majetku spôsobom korešpondujúcim s návrhom žalobkyne s tým rozdielom, že vzhľadom na jeho tvrdenia ohľadom zisku spoločnosti O. P. Q. s.r.o., vznikne žalobkyni povinnosť vyplatiť žalovanému vyrovnací podiel v sume 127.175,88 eur.

9. Žalobkyňa v záverečnej reči doplnila svoje tvrdenia tak, že za majetkovú hodnotu patriacu do BSM považuje aj podiel na zisku vyplatený žalovanému v sume 1.556.464,60 eur, poukazujúc na tvrdenia žalovaného, že jeho podiel na výplatu tejto časti zisku zanikol započítaním s pohľadávkami O. P. Q., s. r. o. Započítanie predstavuje náhradnú formu splnenia dlhu a keďže k splneniu tohto dlhu došlo za trvania manželstva, suma 1.556.464,60 eur patrí do BSM. Zostávajúcu časť zisku v sume 1.531.051,19 eur spoločnosť žalovanému v rozpore s rozhodnutím z 03.01.2016 nevyplatila a v účtovnej závierke eviduje len záväzok vyplatiť podiel na zisku. Ku dňu zániku BSM preto neexistoval záväzok spoločnosti vyplatiť žalovanému sumu 1.531.051,19 eur z právneho dôvodu ako uvádza žalovaný keďže nevznikol. Vychádzal z tvrdení žalovaného, ktorý uvádzal, že povinnosť poskytnúť úver spoločnosti splnil tak, že jeho pohľadávka na výplatu zisku bola započítaná s pohľadávkou spoločnosti na poskytnutie úveru. Tieto tvrdenia žalovaného si podľa žalobkyne odporujú. Keďže Zmluva o pôžičke z 03.01.20216, nie je zmluvou o pôžičke pre absenciu reálneho plnenia, nie je zmluvou o úvere pre absenciu povinnej náležitosti - úrokov a ani zmluvou o budúcej zmluve o pôžičke, pohľadávka žalovaného na výplatu zisku patrí naďalej do BSM.

10. Žalovaný v doplnení záverečnej reči polemizuje s tvrdením žalobkyne o tom, že časť nároku žalovaného na vyplatenie zisku v sume 1.556.464,60 eur patrí do BSM. Žalovaný je toho názoru, že započítanie nie je forma reálneho vyplatenia, ktorá by transformovala nárok na zisk na predmet BSM. Zaniknutá pohľadávka nemôže tvoriť súčasť BSM, keďže v čase zániku manželstva taká pohľadávka neexistovala, ale zanikla započítaním. Ak sa výbery žalovaného zo spoločnosti posúdia ako pôžička, išlo o pôžičku jedného z manželov, čo sa považuje za to, čo patrí výlučne žalovanému. Žalovaný tiež tvrdí, že pohľadávka žalovaného voči spoločnosti vo výške 1.531.051,19 eur je zaúčtovaná ako ostatné záväzky voči spoločníkom, nie ako záväzok voči spoločníkovi pri rozdeľovaní zisku. Opakovane popisuje spôsob poskytnutia úveru zo strany žalovaného, s tým, že príslušnú zmluvu považuje za platnú, keď priority sa má uprednostniť výklad v prospech platnosti zmluvy. Preto predmetná zmluva môže byť považovaná aj za nepomenovaný kontrakt, ktorý zakladá platné záväzky. Zmluva upravuje záväzok žalovaného poskytnúť úver a žalovaný úver poskytol zo svojej pohľadávky na výplatu časti zisku, čo bola reálna a v danom čase existujúca pohľadávka žalovaného voči spoločnosti. Poskytnutím úveru úplne zanikla pohľadávka žalovaného na výplatu zisku. Žalovaný ďalej predniesol, že aj v prípade, ak by existovala splatná pohľadávka jedného z manželov na výplatu zisku, takáto pohľadávka nepatrí do masy BSM, nie je spoločnou pohľadávkou, ale výlučnou pohľadávkou manžela - spoločníka, keďže zisk je produkovaný činnosťou obchodnej spoločnosti, oddelenou od hospodárenia manželov.

11. Súd vykonal dokazovanie listinami a to: rozsudok tunajšieho súdu č. k. XXC/XXX/XXXX-XX, výpis z LV č. XXX pre k. ú. J., výpis z LV č. XXXX pre k. ú. J., účtovná závierka spol. O. P. Q., s.r.o. zostavená k 31.12.2015, účtovná závierka spol. O. Q., s.r.o. zostavená k 31.12.2015, fotografia nehnuteľnosti na č. l. 100, zákres nehnuteľnosti na č. l. 101 a 103, kolaudačné rozhodnutie č. E..J.-XX/XXXX/Tá-XX, faktúra č. XX/XXXXXX vystavená O. P. Q., s.r.o., poštový poukaz o úhrade sumy 2x12,-- eur na č. l. 108, výpis z účtu vo E. na č. l. 136 a 137, potvrdenie o zostatku účtu vedeného v A. J. k 31.12.2015, výpis z osobného účtu doplnkového dôchodkového sporenia žalobkyne k 01.01.2016, zmluva o pôžičke uzatvorená medzi žalovaným ako veriteľom a O. P. Q., s.r.o. ako dlžníkom z 03.01.2016, audítorská správa spol. O. P.T Q., s.r.o. za rok 2015 a 2016. Súd ďalej vykonal dokazovanie prostredníctvom znaleckých posudkov: znalecký posudok č. XX/XXXX vyhotovený znaleckou organizáciou CM-Q., s.r.o., znalecký posudok č. XX/XXXX vyhotovený znaleckou organizáciou CM-Q., s.r.o., znalecký posudok č. XXX/XXXX vyhotovený Ing. K. Q. - znalcom a výsluchom znalcov znaleckej organizácie CM-Q., s. r. o. a zistil tento

s k u t k o v ý s t a v :

12. Manželstvo úpadcu a žalovanej bolo rozvedené rozsudkom, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 12.01.2016 (rozsudok Okresného súdu Trnava, č.k. XXC/XXX/XXXX-XX, zo dňa 05.01.2016).

13. Majetok patriaci do bezpodielového spoluvlastníctva tvoria

a) nehnuteľnosti - spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 1/2 na pozemkoch zapísaných na LV č. XXX, rodinný dom s. č. XXX s bazénom, tak ako sú popísané vo výroku I písm. a) rozsudku, ktorých spoločná hodnota je spolu 541.170 eur a pozemok parc. č. XXXX, ktorého hodnota je 500 eur (zhodné tvrdenia strán, LV č. XXX, k. ú. J., LV č. XXXX pre k. ú. J., kolaudačné rozhodnutie č. E..J.-XX/XXXX/Tá-XX, znalecký posudok č. XXX/XXXX a z neho geometrický plán č. XXX/XXXX)

b) Motorové vozidlá zn. C. J., ktorého hodnota je 20.000 eur a štvorkolka, CF C. O. 600 ktorej hodnota je 3.000 eur (zhodné tvrdenia strán)

c) Zostatok na bankovom účte žalobkyne vo výške 32,86 eur a zostatok na účte doplnkového dôchodkového sporenia žalobkyne vo výške 356,11 eur (zhodné tvrdenia strán, výpis z účtu v A. J., výpis z účtu K. P., a.s.)

d) Obchodný podiel žalobkyne v O. Q., s.r.o. vyjadrený vkladom vo výške 1.328 eur, (zhodné tvrdenia strán, výpis z obchodného registra)

e) Obchodný podiel žalovaného v O. Q., s.r.o. vyjadrený vkladom vo výške 2.656 €, a obchodný podiel žalovaného v O. x Q. s.r.o. vyjadrený vkladom vo výške 5.000 eur (zhodné tvrdenia strán, výpis z obchodného registra)

14. Dňa 30.12.2015 rozhodol žalovaný ako jediný spoločník O. x Q., s. r. o. o výplate zisku spoločnosti za r. 2009-2014 v celkovej výške 3.087.515,79 eur (bod 1 uznesenia), časť zisku sa použije na úhradu pohľadávky, ktorú spoločnosť eviduje voči O. E. vo výške 1.556.464,60 eur (bod 2 uznesenia) vyplatenie zisku a započítanie pohľadávok bude vykonané 03.01.2016 (bod 3 uznesenia) (rozhodnutie jediného spoločníka O. x Q. s.r.o.)

15. Dňa 03.01.2016 uzatvoril žalovaný ako veriteľ a O. P. Q. s. r. o. ako dlžník zmluvu o pôžičke, na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi úver vo výške 1.531.051,19 eur, úver bude poskytnutý na účel vyplatenia zisku jediného spoločníka, veriteľ nebude požadovať úrok a v čl. III sa zmluvné strany dohodli na zápočte vzájomných pohľadávok - pohľadávka dlžníka na poskytnutie úveru vo výške 1.531.051,19 eur a pohľadávka dlžníka voči veriteľovi vo výške 1.556.464,60 eur podľa bodu 2 rozhodnutia jediného spoločníka z 30.12.2015 budú započítané oproti pohľadávke veriteľa z titulu vyplatenia zisku za roky 2009-2014 vo výške 3.087.515,79 eur (zmluva o pôžičke). K spôsobu použitia rozdeleného zisku sa bližšie vyjadrila aj znalecká organizácia CM Q., ktorá uviedla že žalovaný ako jediný spoločník M. Q., s.r.o., rozhodol 30.12.2015 o vyplatení nerozdeleného zisku za r. 2009-2014 v sume 3.087.515,79 eur, s tým, že zisk bude vyplatený dňa 03.01.2016. Vyplatenie zisku zaúčtovala O. P. Q. s.r.o. Samotný zisk bol žalovanému vyplatený tak, že suma 1.556.464,60 eur ako záväzok spoločnosti O. P. Q. na vyplatenia zisku bola započítaná so záväzkom žalovaného voči spol. O. P. Q. z titulu pôžičiek poskytnutých spoločnosťou žalovanému v celkovej sume 1.556.464,60 eur (inventarizácia pohľadávok O. P. Q. - príloha ZP č. XX/XXXX) . Zostatok záväzku spoločnosti na vyplatenie zisku v sume 1.531.051,19 eur bol vyplatený tak, že v deň určený na výplatu zisku uzatvoril žalovaný ako veriteľ so spol. O. x Q., s. r. o., ako dlžníkom zmluvu o úvere. Samotné vyplatenie tejto časti zisku tak bolo realizované len účtovne s tým, že zisk pôvodne určený na výplatu bol poskytnutý spoločnosti a o tejto transakcii boli vykonané jednotlivé účtovné operácie. Výsledkom bolo to, že žalovaný nadobudol voči O. P. Q.,s.r.o. pohľadávku z titulu poskytnutého úvere vo výške 1.531.051,19 eur. Znalecká organizácia uviedla, že zrealizovaním účtovných operácií zostal v účtovníctve danej spoločnosti len záväzok spoločnosti voči žalovanému, ktorý bol ku dňu 05.01.2016 vo výške 1.531.051,19 eur a evidovaný na strane pasív, na účte XXXXXX- záväzky voči spoločníkom. Tiež uviedla, že v prípade, ak by Zmluva o úvere neexistovala, nemalo by to žiadny vplyv na všeobecnú hodnotu obchodného podielu O. P. Q., keďže v takom prípade, by nevznikol záväzok v sume 1.531.051,19 eur na účte XXXXXX - ostatné záväzky voči spoločníkom, avšak zostal by záväzok na účte XXXXXX - záväzky voči spoločníkom a členom pri rozdeľovaní zisku. Predmetný úver bol zaúčtovaný v súlade so zákonom o účtovníctve. Znalecká organizácia poukázala na to, že účtovné závierky O. P. Q. za r. 2015 a 2016 boli overené nezávislým audítorom. (správa audítora, znalecký posudok č. XX/XXXX)

16. Všeobecná hodnota majetku O. Q., s.r.o., ku dňu 05.01.2016, je 285.778,78 eur (zhodné tvrdenia strán)

17. Všeobecná hodnota majetku O. x Q. s.r.o., ku dňu 05.01.2016, je 233.551,66 eur (znalecký posudok č. XX/XXXX vypracovaný znaleckou organizáciou CM - Q., s. r. o., zhodné tvrdenia strán)

Takto zistený skutkový stav vyplýva z vykonaných dôkazov hodnotených jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti (uvedené v zátvorkách pri jednotlivých skutkových zisteniach).

18. Skutkové závery týkajúce sa zániku manželstva strán sporu a rozsahu majetku patriaceho do BSM uvedené v bodoch 12 a 13 nie sú sporné a vyplývajú z vykonaných listinných dôkazov, ako aj zo zhodných tvrdení strán. Rovnako aj hodnota jednotlivých aktív bola určená najskôr na podklade ocenenia a následne strany zhodne ustálili ich hodnotu.

19. Skutkové zistenie uvedené v bode 14 vyplýva z rozhodnutia jediného spoločníka O. x Q., s. r. o., pričom obsah tohto rozhodnutia nebol stranami spochybný.

20. Skutkové zistenie v bode 15 vyplýva z obsahu zmluvy o pôžičke a z účtovných dokladov, ako aj z popisu účtovných operácií popísaných znaleckou organizáciou, na základe ktorých bol plnený záväzok. Súd zdôrazňuje, že spor o vypořádanie majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve nie je zúčtovací spor v zmysle toho, či obchodná spoločnosť správne alebo nesprávne účtovala jednotlivé položky. Z uvedené dôvodu súd považoval za preukázané skutkové tvrdenie, že nerozdelený zisk, o ktorom žalovaný rozhodol a ktorý mal byť vyplatený žalovanému v sume 3.087.515,79 eur bol použitý na uspokojenie záväzkov žalovaného voči O. x Q.. Žalobkyňa spochybňovala to, či zmluva o pôžičke je platnou zmluvou, s poukazom na absentujúce náležitosti resp. absenciu naplnenia znaku reálneho kontraktu. Súd uvádza, že platnosť alebo neplatnosť zmluvy o pôžičke posúdi ako právnu otázku v ďalšej časti odôvodnenia.

21. Skutkové zistenie uvedené v bode 16 a 17 vyplýva tak zo znaleckých posudkov a následných zhodných tvrdení strán o všeobecnej hodnote majetku v oboch obchodných spoločnostiach.

Právne vec súd posúdil takto:

22. Podľa § 150 z. č. 40/1964 Z. z. Občiansky zákonník (ďalej len „Obč. zák.“), pri vypořádání sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

23. V predmetnom spore nedošlo medzi stranami k uzavretiu zmieru vo veci vypořádania BSM, preto v súlade s ustanovením § 149 ods. 3 Obč. zák. bolo potrebné, aby o jeho vypořádání rozhodol súd. V sporovom konaní sa uplatňuje prejednacía zásada. Strana sporu nemá len povinnosť tvrdenia, ale aj dôkaznú povinnosť. Následky spojené s nesplnením povinnosti tvrdenia alebo dôkaznej povinnosti v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana sporu, ktorá tieto povinnosti nespĺnila. Dôkazné bremeno ako procesná zodpovednosť strany za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia, leží na tej strane sporu, ktorá z existencie ním tvrdených skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne následky.

24. Predmetom vypořádania BSM je všetko, čo patrilo do tohto spoluvlastníctva a čo existovalo v čase jeho zániku, t.j. spravídla v deň právoplatnosti rozsudku o rozvode. Z § 149 ods. 1 Obč. zák. sa po zániku bezpodielového spoluvlastníctva vykoná jeho vypořádanie dohodou (ods. 2) alebo rozhodnutím súdu (ods. 3) podľa zásad uvedených v § 150. Podľa tohto ustanovenia sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok. Ďalej sa prihliadne na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí, pričom sa prihliadne tiež na starostlivosť o domácnosť. Podľa judikatúry sa pri vypořádání vychádza síce zo stavu majetku v okamihu zániku manželstva, avšak pri jeho ohodnotení a určení podielov sa vychádza z ceny v čase vypořádania (porov. rozhodnutia NS SR sp. zn. 2 Cdo 37/2011, 2 Cdo 176/2011 a v nich citovanú judikatúru). Súd poukazuje aj na rozhodnutie NS ČR, sp. zn. 22 Cdo/2913/201, z ktorého vyplýva, že „v konaní

o vyporiadanie spoločného majetku manželov možno pri zistení hodnoty nehnuteľných vecí, ktoré sú predmetom konania, vychádzať zo zhodných tvrdení účastníkov".

V rámci vyporiadania treba vykonať aj vyporiadanie pohľadávok a dlhov manželov, pokiaľ vznikli za trvania ich bezpodielového spoluvlastníctva a v súvislosti s ich hospodárskym a spotrebným spoločenstvom. Zároveň však treba zohľadniť dispozície s vecami v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov (predaj, zničenie a pod.) v čase medzi rozvodom a vyporiadaním (porov. rozh. NS SR sp. zn. 4 Cdo 110/2011).

25. Podľa už cit. § 150 Obč. zák. môže každý z manželov požadovať, aby sa mu nahradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok. Ide teda o nárok každého z manželov na náhradu investícií, ktoré vynaložil na nadobudnutie alebo podstatnú údržbu vecí v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. Vzhľadom na znenie § 143 Obč. zák. je zrejmé, že takéto investície môžu byť vynaložené buď z majetku, ktorý manžel nadobudol ešte pred uzavretím manželstva, alebo počas jeho trvania takým spôsobom, že tento majetok nie je v BSM (t. j. darom, dedením, reštitúciou, eventuálne zúžením BSM podľa § 143a Obč. zák.). Zo vzťahu ustanovenia § 143 a § 150 Obč. zák. vyplýva, že existencia osobitného majetku jedného z manželov je výnimkou z pravidla. V dôsledku toho musí existenciu takéhoto majetku a výšku investícií z neho dokázať ten, kto sa dožaduje ich náhrady v zmysle § 150 druhej vety Obč. zák. Ak ich nedokáže, nemá nárok podľa citovaného ustanovenia a celý majetok sa rozdelí podľa pravidiel upravených v ostatných vetách § 150 Obč. zák., teda podľa rovnakých podielov s prihliadnutím na zásluhy, starostlivosť o rodinu, domácnosť a maloleté deti. Nie je teda povinnosťou súdu zisťovať a dokazovať, že určitý majetok v bezpodielovom spoluvlastníctve bol obstaraný len zo spoločných prostriedkov, súd je (ak nie je uplatnený a dokázaný opak) oprávnený a povinný vychádzať z toho, že nárok niektorého z manželov podľa § 150 druhej vety Obč. zák. neexistuje. Súd vychádzal z princípu, podľa ktorého veci patriace do majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve prikáže jednotlivým stranám v takom rozsahu, aby sa minimalizovalo finančné vyrovnanie.

26. Dispozíciu strán sporu konania o vyporiadanie BSM treba rešpektovať v tom zmysle, že súd vyporiada len tie veci resp. majetok patriaci do BSM, ktorý strany sporu urobili predmetom konania. Prekročiť ich návrhy v takomto konaní môže súd podľa § 216 ods. 2 CSP len pokiaľ ide o výšku zostatkovej hodnoty vecí, a o to, ako ich vyporiada z kvalitatívneho hľadiska, teda ako veci rozdelí. Vyporiadanie teda nemá len kvalitatívnu stránku, t.j. usporiadanie vlastníctva k jednotlivým veciam, ale aj kvantitatívnu stránku, pri ktorej ide o hodnotové podiely. Vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov sa na návrh vykonáva aj ako vyporiadanie v tzv. širšom zmysle, to znamená, že do úvahy sa berú a vyporiadávajú aj pohľadávky a dlhy vzniknuté za trvania manželstva účastníkov a ich spoločného hospodárenia.

27. Strany sa zhodli, že do majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov patria nehnuteľnosti - pozemky a rodinný dom. Keďže strany zhodne ustálili hodnotu nehnuteľností na sumu 541.670 eur, súd v zmysle § 186 ods. 2 CSP vychádzal zo zhodných tvrdení strán sporu. Súd v súlade s návrhom strán a so zohľadnením princípu uprednostnenia rozdelenia vecí a minimalizácie finančnej refundácie, všetky nehnuteľnosti uvedené v bode písm. a) výroku I v celkovej hodnote 541.670 eur prikázal do vlastníctva žalobkyne.

28. Ďalej sa strany zhodli, že do majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov patria osobné motorové vozidlo zn. C - J. S XXX Q. XC. a štvorkolka zn. CF C. O. XXX, ktoré užíva žalobkyňa. Súd potom vychádzal zo zhodných tvrdení strán sporu, a pokiaľ ide o zostatkovú hodnotu motorového vozidla, strany zhodne uviedli sumu 20.000,- eur a pokiaľ ide o zostatkovú hodnotu štvorkolky strany zhodne uviedli sumu 3.000,- eur. Žalobkyňa a žalovaný navrhli, aby súd motorové vozidlo a štvorkolku prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne. Súd návrhu vyhovel a keďže motorové vozidlá užíva žalobkyňa, tieto prikázal do jej výlučného vlastníctva.

29. Súd prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne aj zostatok na bankovom účte vedeného v A. J., a.s., IBAN: D v sume 32,86 €, keďže žalobkyňa je majiteľkou účtu a zostatok na účte doplnkového dôchodkového sporenia DDS P. banky a. s. zmluva č. XXXXXXXXXXXX, v sume 356,11 €, keďže žalobkyňa je zmluvnou stranou zmluvy o doplnkovom dôchodkovom sporení.

30. Strany ďalej zhodne navrhli vyporiadať aj ich obchodné podiely v spoločnosti O. Q., s.r.o. a obchodný podiel žalovaného v spoločnosti O. P.T Q. s.r.o. Ohľadom obchodného podielu strán v obchodných

spoločnostiach je potrebné vychádzať z rozsudku NS SR, sp. zn. 2 Cdo 168/2005 (zverejnené v Zbierke pod R 27/2007), podľa ktorého obchodný podiel predstavuje účasť spoločníka v spoločnosti a z nej plynúce práva a povinnosti. Podiel sa oceňuje mierou účasti spoločníka na čistom obchodnom majetku spoločnosti (§ 61 ods. 1 OBZ). Obchodný podiel je majetkovým právom oceníteľným v peniazoch, je hodnotou, ktorá je obchodovateľná (§ 115 OBZ). Takúto povahu má obchodný podiel už od svojho vzniku, bez ohľadu na to, či nastane situácia podľa § 61 ods. 2 a 4 OBZ. Možno teda konštatovať, že obchodný podiel v spoločnosti s ručením obmedzeným nadobudnutý jedným z manželov za trvania manželstva zo spoločných prostriedkov, sa stáva súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Súd rozhodujúci o jeho vyporiadaní neprikazuje hodnotu obchodného podielu, ale obchodný podiel, ktorý môže byť prikázaný len spoločníkovi obchodnej spoločnosti. Pokiaľ ide o ďalšiu podstatnú právnu otázku, a to otázku ocenenia obchodného podielu patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, súd zotrúva v tomto smere na zaužívanú praxi, podľa ktorej sa vychádza z jeho stavu (ktorý je určený jeho kvantitou a kvalitou v danom čase) v dobe zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov, avšak z jeho ceny, či cenových relácií platných v dobe vyporiadania. Nemožno však opomenúť, že cena obchodného podielu v spoločnosti s ručením obmedzeným, ktorý je prevoditeľný, by mala byť ustanovená tzv. obvyklou cenou - trhovou alebo všeobecnou (rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 22 Cdo 103/2005). Identický záver uviedol NS SR aj v rozhodnutí sp. zn. 8Cdo/196/2018, „ak jeden z manželov nadobudne za trvania manželstva obchodný podiel v spoločnosti s ručením obmedzeným zo spoločných prostriedkov, stáva sa tento obchodný podiel súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva manželov“.

31. Predmetom konania bolo vyporiadanie hodnôt obchodných podielov žalobkyne a žalovaného v O. Q., s.r.o. Znaleckým posudkom č. XX/XXXX bola určená všeobecná hodnota majetku v spoločnosti O. Q. vo výške 135.777,78 eur. Žalobkyňa vzniesla námietku voči znaleckému oceneniu a uviedla, že všeobecná hodnota majetku by mala byť navýšená o hodnotu pohľadávky spoločnosti voči p. D. vo výške 250.000 eur, ktorú znalec neodôvodnene nezohľadnil v hodnote majetku spoločnosti, keď uviedol, že ide o nevymožiteľnú pohľadávku. Podľa žalobkyne je tak všeobecná hodnota majetku spoločnosti O. Q. vyššia o sumu 250.000 eur. Žalovaný v záverečnej reči, zhodne s tvrdením žalobkyne konštatoval, že všeobecná hodnota majetku O. Q. je 385.777,78 eur, keď uviedol, že hodnota 20% podielu žalobkyne v danej spoločnosti je 77.155,56 eur a hodnota 40% obchodného podielu žalovaného je 154.311,10 eur, čo znamená, že súčet hodnôt všetkých obchodných podielov je 385.777,78 eur. Žalovaný tak uvádzal zhodné skutkové tvrdenia o hodnote obchodného podielu strán konania v O. Q., ako žalobkyňa. Súd preto vychádzal z tvrdenia strán konania, keďže nebola dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti. Hodnota obchodného podielu žalobkyne vyjadrená vkladom žalobkyne do základného imania spoločnosti vo výške 1.328 eur, ktorý súd prikázal do výlučného vlastníctva žalobkyne, je 77.155,56 eur a hodnota obchodného podielu žalovaného, ktorý súd prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného, vyjadrená vkladom žalovaného do základného imania spoločnosti vo výške 2.656 eur, je 154.311,10 eur.

32. Predmetom konania bolo vyporiadanie hodnoty obchodného podielu žalovaného v O. P.N... Q. s.r.o.. Znaleckým posudkom č. XX/XXXX bola určená všeobecná hodnota majetku spoločnosti O. P.T Q., a to na sumu 233.551,66 eur. Súd po preskúmaní uvedeného znaleckého posudku č. XX/XXXX konštatuje, že posudok spĺňa formálne náležitosti a závery sú odôvodnené, a podložené obsahom nálezu, znalec prihliadal na relevantné skutočnosti. Súd nemal dôvod odkloniť sa od ustálenej všeobecnej hodnoty majetku danej spoločnosti určenej znaleckým posudkom. Navyše, záver o všeobecnej hodnote danej spoločnosti je nesporný, keďže obe strany zhodne vo svojich záverečných rečiach uviedli, že všeobecná hodnota majetku spoločnosti O. P. Q. je 233.551,66 eur. Hodnota obchodného podielu žalovaného, ktorý súd prikázal do výlučného vlastníctva žalovaného, vyjadrená vkladom žalovaného vo výške 5.000 eur, je 233.551,66 eur, z čoho 1/2 je 116.775,83 eur. Znalecká organizácia sa vyjadrila aj k otázke, či prípadná neexistencia zmluvy o úvere by mala vplyv na všeobecnú hodnotu podniku, s tým záverom, že ani prípadná neexistencia zmluvy o úvere by vplyv na hodnotu podniku nemala. Znalecká organizácia vychádzala pritom z toho, že ak by žalovaný neposkytol spoločnosti úver, do všeobecnej hodnoty záväzkov by namiesto hodnoty záväzku spoločnosti z titulu úveru, vstupovala hodnota záväzku spoločnosti voči spoločníkom na výplatu zisku. S touto ekonomickou konštrukciou je možné sa stotožniť za predpokladu, ak by rozdelený zisk nebol vyplatený.

33. Cena všetkých vecí a majetkových hodnôt v bezpodielovom spoluvlastníctve rozdelených medzi žalobkyňu a žalovaného je v celkovej výške 1.030.077,29 eur, a to: nehnuteľnosti prikázané do vlastníctva žalobkyne v hodnote 541.670 eur; hnutelné veci prikázané do vlastníctva žalobkyne v

hodnote 23.000 eur, obchodný podiel prikázaný do vlastníctva žalobkyne v hodnote 77.155,56 eur, zostatky na bankovom účte a sporiacom dôchodkovom účte prikázané do vlastníctva žalobkyne v celkovej sume 388,97 eur a obchodné podiely žalovaného v hodnote 387.862,76 eura.

Žalovanej boli v rámci vyporiadania prikázané veci a majetkové hodnoty v sume 642.214,53 eur a žalovanému boli prikázané majetkové hodnoty v sume 387.862,76 eur. V rámci vyporiadania vecí a majetkových hodnôt je tak žalobkyňa povinná nahradiť žalovanému na vyrovnanie podielov žalovanému sumu 127.175,88 eur.

34. Napriek tomu, že v záverečných rečiach sporové strany zhodne uviedli všeobecnú hodnotu majetku O. P. x, v priebehu konania prednášali vzájomné sporné tvrdenia, vo vzťahu k tomu, aký vplyv má na hodnotu obchodného podielu suma 3.087.515,79 eur, ktorá predstavovala pôvodne nerozdelený zisk, o ktorom žalovaný ako jediný spoločník O. dňa 30.12.2015 rozhodol, tak že bude rozdelený spoločníkovi a vyplatený k 03.01.2016. Spoločnosť svoj záväzok k 03.01.2016 splnila, tak, že zisk, ktorý by inak vyplatila na bankový účet žalovaného, započítala so svojimi pohľadávkami voči žalovanému, z titulu poskytnutého úver ako aj z titulu povinnosti žalovaného vrátiť spoločnosti pôžičky. Každá zo strán interpretovala spôsob naloženia so ziskom inak, pričom aj ich vlastná argumentácia sa v priebehu konania menila. Žalobkyňa uvádzala, že o sumu rozdeleného zisku by sa mala zvýšiť všeobecná hodnota majetku spoločnosti O. x, a teda aj hodnota obchodného podielu žalovaného, alebo by mal tento výnos patriť do majetku v BSM. Žalovaný na druhej strane uvádzal, že zisk nebol nikdy reálne vyplatený, nestal sa predmetom bezpodielového spoluvlastníctva, v čase zániku manželstva neexistoval, keďže pohľadávka žalovaného na výplatu zisku zanikla započítaním medzi žalovaným a spoločnosťou O. Žalovaný teda tvrdil, že v čase rozvodu manželstva už pohľadávka na výplatu zisku neexistovala. Okrem toho, v záverečnej reči žalovaný uviedol, že ide o výlučnú pohľadávku žalovaného ako spoločníka z jeho oddeleného majetku, keďže nebolo preukázané to, že by na nadobudnutie obchodného podielu bol použitý spoločný majetok.

35. Súd najskôr uvádza, že nie je oprávnený posudzovať platnosť alebo neplatnosť rozhodnutia valného zhromaždenia x x x o rozdelení zisku a vychádza z prezumpcie jeho platnosti. Súd posúdil nárok na zisk žalovaného v postavení spoločníka ako výnos dosiahnutý z jeho oddeleného majetku, keďže výnos z podnikania, rovnako ako mzda z pracovného pomeru, patriaci jednému z manželov je najčastejším zdrojom BSM. V súdnej praxi bola v tejto súvislosti dokonca riešená otázka, či predmetom bezpodielového spoluvlastníctva sú samotné výnosy z podnikania alebo iba zisk, ktorý predstavuje rozdiel medzi výnosmi z podnikania a nákladmi, ktoré boli v súvislosti s podnikaním vynaložené. Najvyšší súd SR v rozhodnutí pod sp. zn. 2 Cdo 49/2011 <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=gjrwi3zuhextembrge>> dospel k záveru, že neexistuje žiaden zákonný dôvod, aby akýkoľvek výnos z podnikania manželov bol vylúčený z režimu bezpodielového spoluvlastníctva, keďže z ustanovení Občianskeho zákonníka <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mjzgy2f6nbq>> nevyplýva, že spoločným majetkom by mal byť iba zisk predstavujúci rozdiel medzi výnosmi a nákladmi na podnikanie. V konečnom dôsledku podľa ustálenej judikatúry (R 42/1972 Zbierka stanovísk str. 243) aj výnos z oddeleného majetku jedného z manželov patrí do bezpodielového spoluvlastníctva. K obdobnému záveru dospela aj rozhodovacia prax Najvyššieho súdu ČR, sp. zn. 22 Cdo 4926/2008 a sp. zn. 22 Cdo 2769/2012, ktorý uviedol, že „výnosy z oddeleného majetku jedného z manželů vzniklé za trvání manželství patří do společného jmění manželů“. Súd zastáva právny názor, že zisk spoločnosti x x x patrí ako výnos do bezpodielového spoluvlastníctva strán a je potrebné ho vyporiadať.

36. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalovaného, že ide o výlučnú pohľadávku (právo na zisk) žalovaného ako spoločníka. Žalovaný uviedol, že nebol preukázaný vklad zo spoločného majetku strán konania do x x x (tu zrejme žalovaný uvádzal, že nebol použitý spoločný majetok na nadobudnutie obchodného podielu žalovaného). Tvrdenie žalovaného nie je účinným popretím skutkových tvrdení žalobkyne, nakoľko žalovaný mohol toto skutkové tvrdenie predložiť skôr ako ho uviedol v záverečnej reči, pokiaľ by konal starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Navyše toto skutkové tvrdenie žalovaného je v rozpore s iným jeho skutkovým tvrdením, v ktorom uviedol, že podiel žalovaného v spoločnosti x x x patrí do majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve, teda implicitne potvrdil to, že obchodný podiel bol nadobudnutý počas trvania manželstva, bez toho, aby vklad do spoločnosti bol realizovaný z jeho výlučných prostriedkov. Navyše, žalovaného zaťažovalo aj dôkazné bremeno o tom, že na nadobudnutie obchodného podielu použil svoj výlučný majetok, pričom túto povinnosť si nesplnil. Súd preto vyhodnotil túto argumentáciu žalovaného ako účelovú a neprihliadal na ňu.

37. Súd sa nestotožnil ani s tvrdením žalovaného, že zisk spoločnosti by patril do majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve len v prípade, ak by bol vyplatený, avšak reálne vyplatený nebol a žalovaný mal len pohľadávku na výplatu zisku, ktorá dokonca zanikla. Žalovaný v tomto smere poukázal na rozhodnutie NS SR, sp. zn. 4Cdo/234/2010, podľa ktorého predmetom bezpodielového spoluvlastníctva nie je pohľadávka. Predmetné rozhodnutie najvyššieho súdu sa ale primárne zaoberalo právnou otázkou aktívnej a pasívnej solidarity manželov z právnych úkonov týkajúcich sa spoločnej veci, pričom pri riešení tejto otázky najvyšší súd okrajovo uviedol, že pohľadávky netvoria predmet BSM. Tento názor najvyšší súd nepodrobil ďalšej analýze, keďže pre prejednávajúcu vec to nebolo ani potrebné. Súd ale poukazuje na to, že ak aj judikatúra všeobecne nepovažuje pohľadávku za predmet bezpodielového spoluvlastníctva, takýto právny názor je odôvodnený len samotnou neistotou, či, kedy a v akej výške bude plnenie vyplatené, keďže plnenie je v takom prípade závislé od tretej strany. Inak povedané to, či pohľadávka patrí alebo nepatrí do majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve by malo závisieť aj od samotných individuálnych okolností vzniku takejto pohľadávky a objektívnych možností jej uspokojenia.

38. O výplate zisku rozhodol žalovaný ako jediný spoločník ku dňu 03.01.2016. V prípade pohľadávky žalovaného na výplatu zisku tak nenastal stav neistoty, ako by to bolo v prípade, ak by takú pohľadávku mal žalovaný voči tretej osobe, ktorú by majetkovo a inštitucionálne neovládal. Záviselo len od žalovaného, ktorý ako jediný spoločník x x x rozhodoval, či si zisk reálne aj vyplatí alebo nevyplatí. Pohľadávka na výplatu zisku preto nie je podľa názoru súdu vylúčená z majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva.

39. Súd je tiež toho názoru, že žalovaný nadobudol oprávnenie disponovať s nárokom na podiel na zisku. Bez toho, aby mal žalovaný možnosť nakladať so ziskom, by bolo vylúčené aj započítanie či už so záväzkami žalovaného z titulu pôžičiek od spoločnosti, resp. so záväzkami žalovaného na poskytnutie úveru pre spoločnosť. Podiel na zisku sa tak právne dostal do dispozície žalovaného, ktorý s ním nakladal a rozhodoval o jeho použití. Ak žalovaný tvrdí opak, je vylúčené, aby bol splnený aj záväzok žalovaného voči x x x. To ale žalovaný netvrdí. Dôsledkom zápočtu záväzkov z titulu pôžičiek bolo vrátenie pôžičky a predmetom zmluvy o úvere bolo poskytnutie úveru. Bez toho, aby žalovaný mal možnosť právne disponovať peňažnými prostriedkami z podielu na zisku, nemohol by takéto peňažné prostriedky použiť na úhradu svojich záväzkov z pôžičiek a nemohol by spoločnosti poskytnúť úver, ktorým spoločnosť x x x spätne nadobudla do svojej dispozície finančné zdroje určené na výplatu zisku. Samotná dispozícia žalovaného so ziskom má účinky identické s vyplatením zisku a nie je preto dôvod, aby takýto zisk ako výnos nepatril do bezpodielového spoluvlastníctva.

40. Aj rozhodovacia prax zastáva názor, že samotná možnosť spoločníka nakladať s pohľadávkou na podiel na zisku má za následok, že takáto pohľadávka sa stáva súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva. V tejto súvislosti súd poukazuje na právny názor českého najvyššieho súdu, ktorý v rozhodnutí sp. zn. 22Cdo/3725/2015 uviedol, že „právo podílu na zisku tedy nabylo podobu konkrétnej pohľadávky již rozhodnutím valné hromady a stalo se součástí společného jmění v okamžiku, kdy žalovaný nabyl možnost s touto pohľadávkou nakládat. Půjčka žalovaného společnosti nemohla být poskytnuta z jeho výlučných prostředků, byla-li zdrojem této půjčky pohľadávka žalovaného vůči společnosti (jakožto právo podílu na zisku), která již byla součástí SJM a žalovaný nabyl možnost s ní disponovat. Touto dispozicí je třeba rozumět právě poskytnutí půjčky společnosti, jejímž zdrojem bylo právo podílu na zisku jakožto pohľadávka za společností“. Obdobne judikoval český najvyšší súd v rozhodnutí sp. zn. 22Cdo/3192/2015, v ktorom uviedol, že „neobstojí ani námitka, že nelze pohľadávku vůči obchodní společnosti činit předmětem vypořádání, neboť se jedná o vnos nebo půjčku mezi manželem společníkem a společností, přičemž obchodní podíl ve výši 100 % na této společnosti je součástí společného jmění manželů“. Z uvedeného vyplýva, že česká judikatúra zastáva názor, podľa ktorého pohľadávka na podiel na zisku sa stáva súčasťou spoločného majetku manželov v okamihu možného nakladania spoločníka s touto pohľadávkou. Rovnako český najvyšší súd zdôraznil, že ak spoločník poskytne spoločnosti pôžičku, ktorej zdrojom bola pohľadávka spoločníka voči spoločnosti, nadobudol možnosť so ziskom disponovať. Súd neidentifikoval žiadny dôvod sa od tohto právneho názoru odchýliť ani z pohľadu slovenskej právnej úpravy, ktorá má spoločnú historickú väzbu s českou právnou úpravou a česká aj slovenská právna úprava majetkových vzťahov medzi manželmi je založená na obdobných princípoch. Podľa právneho názoru súdu, výnos z podielu na zisku nielenže patrí do majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve, ale je potrebné prihliadať, že ak bol tento výnos,

spotrebovaný žalovaným formou zápočtu, je povinný vrátiť žalobkyni 1/2 spotrebovaného výnosu, tak ako je to uvedené v ďalších bodoch odôvodnenia rozsudku.

41. Žalovaný uviedol, že ešte pred zánikom manželstva zanikol nárok na zisk zápočtom. Súborom účtovných a zmluvných operácií medzi žalovaným a x x x, týkajúci sa ich vzájomných záväzkov a pohľadávok nebol zisk reálne vyplatený. Súd sa nestotožnil s tým, že ak žalovaný časťou zisku, ktorý mu patril uspokojil svoje záväzky voči spoločnosti z titulu pôžičiek, tak sa výnos zo zisku ku dňu zániku manželstva spotreboval, a by malo za následok neexistenciu majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve. Z inventarizácie na účte 378-Iné pohľadávky, ktorý tvorí prílohu znaleckého posudku č. 23/2019 vyplýva, že k 31.12.2015 mala spoločnosť x x x pohľadávky z titulu pôžičiek voči konateľovi v celkovej sume 1.556.464,60 eur. Aj z rozhodnutia jediného spoločníka x x x prijatého na valnom zhromaždení z 30.12.2015 vyplýva, že spoločnosť eviduje voči žalovanému pohľadávku vo výške 1.556.464,60 eur. Z písomného podania znaleckej organizácie Q. vyplýva, že žalovaný si v rokoch 2013-2015 vybral zo spoločnosti postupne sumu 1.556.464,60 eur. Je tak zrejmé, že počas trvania manželstva žalovaný uzatváral so spoločnosťou x x x zmluvy o pôžičke, na základe ktorých spoločnosť poskytla žalovanému peňažné prostriedky v celkovej výške 1.556.464,60 eur.

42. Z konštantnej judikatúry vyplýva, že ak si jeden z manželov požičiava od inej osoby peniaze a v zmluve o pôžičke vystupuje ako dlžník, je zo zmluvy o pôžičke zaviazaný a oprávnený len ten z manželov, ktorý ju ako dlžník uzavrel. Samotný záväzok jedného z manželov sa tak netransformuje na spoločný záväzok oboch manželov vo vzťahu k veriteľovi. (napr. NS SR, sp. zn. 4 Cdo 28/2019). Súčasná platná právna úprava tiež pripúšťa, že ktorýkoľvek z manželov je oprávnený vo sfére mimo spoločných vecí prevziať na seba samostatné záväzky, t. j. zaväzovať sa v rámci občianskoprávných alebo obchodnoprávných vzťahov, a to bez toho, aby takéto právne úkony bolo možné považovať za relatívne neplatné a pre prípad nedobrovoľného splnenia samostatného záväzku jedného z manželov možnosť uspokojenia i z majetku patriaceho do BSM, ku ktorému má druhý manžel ideálny podiel, a to v závislosti od skutočnosti, či výlučný majetok dlžníka bude postačujúci pre uspokojenie veriteľa. (NS SR, sp. zn. 1 Cdo 27/2017). Súdna prax zaujal názor aj na prípad „ak vznikol za trvania manželstva dlh, z ktorého bol zaviazaný len jeden z manželov, ktorý napríklad uzavrel pod vlastným menom zmluvu o pôžičke, a ak boli takto získané peniaze použité na kúpu určitej veci, t. j. bola za ne získaná určitá majetková hodnota, patrí aj táto hodnota - za splnenia ostatných podmienok uvedených v § 143 OZ a bez ohľadu na to, či bola zmluva o pôžičke platne uzavretá - do bezpodielového spoluvlastníctva. Na záväzok manžela, ktorý takto získal peniaze, ktoré je povinný vrátiť (či už ako plnenie zo zmluvy o pôžičke, či ako neoprávnený majetkový prospech v prípade, že zmluva o pôžičke nebola platne uzavretá) a ktorý ich vynaložil v skutočnosti na spoločný majetok zo svojho, sa prihliadne pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva". (rozsudok Najvyššieho súdu ČSSR zo dňa 28. 11. 1969, sp. zn. 8c 36/1969, R 57/1970). NS ČR v rozhodnutí sp. zn. 22 Cdo/2335/2005 uviedol, že „byly-li na zakoupení věci v SJM použity peníze opatřené závazkem jen jednoho manželů, který není součástí SJM a který je povinen splnit jen zavázaný manžel po zániku manželství, zakládá tato skutečnost při zániku SJM nárok na vypořádání jeho vnosu z odděleného majetku na společný majetek". Obdobný záver vyplýva aj z rozhodnutia NS ČR sp. zn. 22Cdo/1387/2008.

43. Z uvedeného vyplýva, že aj bez súhlasu manžela je druhý manžel oprávnený individuálne uzatvoriť zmluvu o pôžičke. Takto získané prostriedky sa stávajú súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva. Ak takto získané peňažné prostriedky budú použité na kúpu veci, predmetná vec bude patriť do majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve a v prípade jeho vyporiadania sa prihliadne na individuálny záväzok manžela - dlžníka (teda jeho povinnosť uspokojiť záväzok) a zohľadní sa jeho vnos do majetku v rámci vyporiadania. Žalovaný v priebehu konania neuviedol žiadne skutkové tvrdenia ohľadom použitia peňažných prostriedkov, ktoré čerpal formou pôžičiek zo spoločnosti x x x. Žalovaného zaťažuje bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno ohľadom toho, či tieto peňažné prostriedky použil na obstaranie vecí, ktoré by tvorili majetok v bezpodielovom spoluvlastníctve alebo ich použil na bežnú spotrebu pre účely spoločnej domácnosti. Z uvedeného dôvodu súd ustálil, že tieto peňažné prostriedky neboli použité za účelom nadobudnutia vecí do bezpodielového spoluvlastníctva resp. peňažné prostriedky z pôžičiek sa nestali súčasťou majetku v BSM, ani neboli použité na bežnú spotrebu pre potreby pôvodnej spoločnej domácnosti žalobkyně a žalovaného. Išlo tak o individuálne záväzky žalovaného, ktoré nie je možné uspokojiť z majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva. Keďže žalovaný svoje individuálne záväzky uspokojil z výnosu, ktorý by inak patril do bezpodielového spoluvlastníctva, je žalovaný povinný nahradiť žalobkyni takto spotrebovaný výnos vo výške 1/2. Žalovaný je preto povinný vrátiť žalobkyni to, čo bolo zo spoločného majetku použité na uspokojenie jeho individuálnych peňažných záväzkov. V

rámci vyporiadania je žalovaný povinný uhradiť žalobkyni sumu vo výške 778.232,30 eur (t. j. 1/2 zo sumy 1.556.464,60 eur, ktorá bola použitá na uspokojenie jeho záväzkov z titulu pôžičiek).

44. Žalovaný tiež uviedol, že jeho nárok na časť zisku vo výške 1.531.051,19 eur zanikol s jeho záväzkom poskytnúť spoločnosti úver. Záväzok spoločnosti voči žalovanému na výplatu zisku tak bol na základe vzájomných zápočtov účtovne transformovaný na pohľadávku žalovaného z titulu poskytnutého úveru. Nie je možné pritom prehliadnuť, že úver žalovaný poskytol spoločnosti za účelom vyplatenia svojho zisku. Inak povedané, žalovaný súborom zmluvných transakcií a účtovných operácií oddialil výplatu zisku, o rozdelení ktorého ako spoločník rozhodol. Svoju pôvodnú pohľadávku na výplatu zisku vo výške 1.531.051,19 eur transformoval na pohľadávky z titulu poskytnutého úveru a tento by mala spoločnosť použiť na výplatu jeho zisku. Vzhľadom na vymedzený účel úveru, nemá táto transakcia ekonomický význam. Ak žalovaný tvrdí, že mu spoločnosť zisk poskytla a zároveň ho obratom poskytol spoločnosti ako úver, nie je dôvodné, aby spoločnosť opätovne úver použila na výplatu zisku. Ak raz spoločnosť zisk vyplatila, ďalšie vyplatenia zisku z čerpaného úveru by bolo duplicitné. Rovnako nie je možné uvažovať ani tak, že by úver mal byť použitý na výplatu budúceho zisku, keďže nie je zjavné, či spoločnosť takýto zisk dosiahne a či vôbec bude zisk rozdelený na výplatu spoločníkovi. Aj v prípade, ak by zmluva o pôžičke bola platná, žalovaný ku dňu rozvodu manželstva má pohľadávku voči vlastnej spoločnosti, ktorú poskytol zo zdrojov patriacich ako výnos do bezpodielového spoluvlastníctva. S poukazom na rozhodnutie NS ČR, sp. zn. 22Cdo/3725/2015, takáto pôžička by nemohla byť poskytnutá z výlučných prostriedkov žalovaného, ak zdrojom pôžičky bola pohľadávka žalovaného voči spoločnosti ako právo podielu na zisku, s ktorým žalovaný nadobudol právo disponovať.

45. V tejto súvislosti možno zdôrazniť, že právne úkony uskutočnené manželmi alebo jedným z nich, je potrebné skúmať aj cez prizmu dobrých mravov v zmysle § 3 <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mjzgy2f6nbqfzygc4tbm5zgczrngm>> ods. 1 OZ. Ak sa právny úkon prieči dobrým mravom (contra bonos mores), ide o právny úkon absolútne neplatný (§ 39 OZ <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=pj5f6mjzgy2f6nbqfzygc4tbm5zgczrngm4q>>). K absolútnej neplatnosti právneho úkonu je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti.

46. O rozpor právneho úkonu s dobrými mravmi podľa súdnej praxe ide v prípade, ak by jeden z manželov ako spoločník spoločnosti s ručením obmedzeným bez súhlasu svojho manžela dohodou s veriteľom pristúpil k záväzku spoločnosti nie nepatrnej hodnoty presahujúcej rámec bežných majetkových pomerov manželov, a stal sa tak spoločným a nerozdielnym dlžníkom popri spoločnosti, pričom predpokladaným cieľom tohto konania bolo vytvoriť možnosť exekučného uspokojenia predmetnej pohľadávky z vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov za situácie, keď ani spoločnosť a ani pristupujúci dlžník neboli reálne schopní korelujúci záväzok splniť a vo svojom výlučnom vlastníctve nemali ani relevantný majetok postihnuteľný exekúciou (I. ÚS 26/2010 <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=njzwwxzsgaytaxzxrpxuytvom>>). Absolútne neplatným pre rozpor s dobrými mravmi by bol aj právny úkon, ktorým by sa jeden z manželov - spoločník spoločnosti s ručením obmedzeným - neprimerane zaručil za riziko podnikania obchodnej spoločnosti a presadil svoj záujem na úkor spoločného majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva za účelom vytvorenia možnosti exekučného uspokojenia pohľadávky veriteľa z majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva manželov (Krajský súd v Banskej Bystrici, sp. zn. 17 Co 6/2013 <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=ge3wfg3zwf4zdamjt>>). Právny úkon priečiaci sa dobrým mravom by mohla predstavovať aj zmluva o pôžičke uzavretá nie za účelom skutočného požičania finančných prostriedkov za zmluvne dohodnutých podmienok, ale s cieľom uspokojenia pohľadávok veriteľa v rámci následného exekučného konania postihujúceho majetok patriaci do bezpodielového spoluvlastníctva jedného z účastníkov zmluvy a jeho manžela, ktorý zmluvu neuzavrel, nad rámec finančných prostriedkov zdanlivo poskytnutých ako pôžička (Najvyšší súd SR, sp. zn. 2 Cdo 99/2009 <<https://www.beck-online.sk/bo/document-view.seam?documentId=gjrwi3zzhextembqhe>>).

47. Súd dospel k záveru, že pôžička poskytnutá x x x bola použitá nie za účelom poskytnutia zdrojov napríklad na rozvoja obchodnej spoločnosti, ale za účelom toho, aby spoločnosť vyplatila žalovanému zisk v čase po rozvode manželstva. Súd hodnotí poskytnutie úveru ako konanie, ktorého účelom je oddialiť vyplatenie rozdeleného zisku, ktorý by inak patril do majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve. Súčasné formy podnikania pritom poskytujú široké možnosti správy oddeleného majetku bez možnosti druhého manžela takéto konanie ovplyvniť. Súd v súlade s materiálным poňatím právneho štátu preto odmietol formalistický prístup k výkladu tohto právneho úkonu prezentovaný

žalovaným. Navyše žalovaný postupoval cielene, keď v čase bezprostredne pred pojednávaním v otázke rozvodu manželstva, prijal rozhodnutie o rozdelení dosiahnutého zisku a o spôsobe jeho výplaty takým spôsobom, aby zmaril naplnenie masu BSM peňažnými prostriedkami z výnosu z podnikania a vyplatenie zisku oddialil na čas po rozvode. Takýto právny úkon je v rozpore s dobrými mravmi, a preto je neplatný.

48. Súd zastáva názor, že žalovaný na základe neplatného právneho úkonu poskytol ním ovládanej spoločnosti peňažné prostriedky zo zdrojov, ktoré patrili do majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve. Znamená to, že takto boli neoprávnene použité peňažné prostriedky vo výške 1.531.051,19 eur. V rámci vyporiadania je žalovaný povinný vrátiť peňažné prostriedky patriace do bezpodielového spoluvlastníctva a je povinný uhradiť žalobkyni sumu vo výške 765.525,59 eur (t. j. 1/2 zo sumy 1.531.051,19 eur, ktorá bola použitá na poskytnutie úveru pre x x x).

49. Súd pri vyporiadaní hodnôt, ktoré boli použité žalovaným na splnenie jeho záväzkov voči x x x vychádzal aj z rozhodnutia Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 10Co/833/2015, v zmysle ktorého „zásadou je, že aj aktíva či pasíva BSM, reprezentované buď majetkovými právami (požiadávkami) alebo dlhmi, sa súčasťou výroku rozhodnutia o vyporiadaní BSM (rozsudku alebo zmier schvaľujúceho uznesenia) môžu stať len vtedy, ak tieto tvoria súčasť vyporiadavaného BSM (v opačnom prípade nie je prečo ich vyporiadať - teda pri záujme na čo najlepšom pochopení podstaty problému dôvod niečo do BSM nepatriace medzi bývalých manželov rozdeliť), ak (obdobne ako veci) existujú ešte aj v čase rozhodovania o vyporiadaní (nakoľko tu inak nie je čo - i tu rozumej samostatným výrokom rozhodnutia súdu - deliť) a ak jestvuje prinajmenšom požiadavka právnej istoty, pre ktorú sa javí nevyhnutným celkom jednoznačné určenie toho z bývalých manželov, komu by buď právo alebo záväzok voči tretej osobe mali pripadnúť (pričom ak tu takejto nevyhnutnosti niet, nie je načo výrok súdneho rozhodnutia o príslušnú - takto len samoúčelnú - deklaráciu „obohacovať“). Predmety inak na vyporiadanie súce (čoho podmienkou je preukázanie ich spolupatričnosti k BSM), v čase rozhodovania však už neexistujúce, pritom z vyporiadania v širšom zmysle slova vylúčenými nie sú, vyporiadať však možno len hodnoty takýchto už masu BSM opustivších predmetov a to spravidla pripísaním ich hodnoty na vrub toho z bývalých manželov, ktorý sa o ich „vyvedenie“ z „množiny“ majetku určeného na vyporiadanie postaral (čo obvykle vedie k tomu, že strane takto si počínajúcej sa zníži suma pripadajúca na jej vyporiadací podiel, ak je tým, komu má na základe vyporiadania v širšom zmysle slova na vyrovnanie niečo zaplatiť druhá strana, alebo sa naopak suma majúca byť vyplatená na vyrovnanie v príslušnom rozsahu zvýši - to vtedy, ak tu diskutovaná okolnosť nastane na strane toho, kto má vyporiadaním nadobudnúť majetok vo vyššej hodnote a z takéhoto dôvodu doplatiť na vyrovnanie niečo strane nadobúdajúcej menej)“.

50. Vychádzajú z uvedeného, do bezpodielového spoluvlastníctva patrí výnos zo zisku žalovaného v spoločnosti x x x. Súd vyporiadal výnos žalovaného zo zisku, ktorý masu BSM opustil a to pripísaním 1/2 vynesenej hodnoty v prospech žalobkyne. Žalobkyňa tak má v rámci hodnotového vyrovnania nárok na sumu 1.543.757,89 eur (ako súčet sumy 778.232,30 eur a sumy 765.525,59 eur). Keďže ale žalobkyňa je povinná titulom vyrovnania podielov v rámci vyporiadania vecí a majetkových hodnôt zaplatiť žalovanému sumu 127.175,88 eur, súd započítal tento záväzok žalobkyne s jej nárokom na sumu 1.543.757, 89 eur a priznal žalobkyni v rámci hodnotového vyrovnania sumu 1.416.582,02 eur (výrok II). Vzhľadom na výšku peňažnej povinnosti uloženej žalovanému, súd považoval za dôvodné umožniť žalovanému splniť uloženú povinnosť v lehote 90 dní, ktorú považuje za primeranú na obstarania potrebných zdrojov na plnenie povinnosti.

51. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (1) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (2)

52. O náhrade trov konania medzi stranami sporu rozhodol súd v súlade s § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 2 CSP vo výroku III. rozsudku tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania. Dôvodom bola skutočnosť, že sa rozhodovalo o rozdelení spoločného majetku bývalých manželov, pričom ich nároky na podiely sú rovnaké, a preto aj pomer úspechu vo veci bol na oboch stranách rovnaký.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m)).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).